

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/48/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418200445
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6418200445.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, vo veci starostlivosti o maloletú A. P., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žarnovica, dieťa matky D. S., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom XXX XX M. M. č. XXX, zastúpenej JUDr. Luciou Sklenárovou, advokátkou, so sídlom Ul. SNP 94, 965 01 Žiar nad Hronom a otca P. P., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom X. XXX/XX, XXX XX N. nad M., právne zastúpeného JUDr. Ivom Osvaldom, advokátom, so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 19P/3/2018-76 zo dňa 19. apríla 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 19.04.2018 uložil otcovi povinnosť platiť na výživu maloletej A. P. výživné 130,- Eur mesačne, k rukám matky maloletého dieťaťa vždy do 20. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 07.02.2018 (prvý výrok) a povinnosť zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 07.02.2018 do 30.04.2018 vo výške 90,- Eur v splátkach vo výške 15,- Eur mesačne splatných popri bežnom výživnom s tým, že omeškanie so splácaním dlhu má za následok splatnosť celého plnenia (druhý výrok). Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol (tretí výrok) a vyslovil, že dochádza k zmene rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/35/2012-14 zo dňa 12.04.2012 v časti určenia vyživovacej povinnosti (štvrtý výrok). Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (piaty výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania bol návrh matky doručený okresnému súdu 07.02.2018 na zvýšenie výživného na maloletú A. P. (na 200,- Eur mesačne odo dňa podania návrhu, pozn. odvolacieho súdu) z dôvodu zmeny pomerov, ktoré u maloletej nastali od posledného určenia výživného čiastkou 90,- Eur mesačne rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní sp. zn. 6P/35/2012. Maloletá navštevuje 7. ročník základnej školy, rada športuje a na zabezpečenie svojich potrieb mesačne potrebuje cca 250,- Eur. Matke pribudli dve ďalšie vyživovacie povinnosti. Otec maloletej vo vyjadrení k návrhu uviedol, že sumu vyčíslenú ako náklady spojené s výživou maloletej považuje za neprimerane vysokú. Napriek jeho záujmu nedochádza k realizácii styku s jeho dcérou, bráni mu jej matka. Náklady spojené s ďalšími vyživovacími povinnosťami matky musí hradíť jej manžel. Poukázal na svoje majetkové pomery a prejavil ochotu platiť výživné zvýšené primerane jeho možnostiam a schopnostiam a potrebám maloletej.

1.2. Súd prvej inštancie mal preukázať, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k mal. A. P. upravená rodičovskou dohodou schválenou rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 6P/35/2012 -14 zo dňa 12.04.2012, ktorou sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 90,- Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou tohoto rozhodnutia, vždy k 20. dňu v mesiaci vopred, k rukám matky mal. dieťaťa; rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.05.2012. Mal. A. mala v tom čase 7 rokov, navštevovala 1. ročník ZŠ v N. nad M.. Jej matka v tom čase pracovala v X. F. spoločnosti ako referent zákaznickeho centra a dosahovala čistý mesačný príjem vo výške 511,- Eur, otec maloletej v tom čase pracoval v X. XXXX spoločnosti ako prevádzkový montér, pričom dosahoval čistý mesačný príjem vo výške 536,- Eur. Iné vyživovacie povinnosti rodičia mal. dieťaťa v tom čase nemali. V súčasnej dobe je maloletá A. P. žiačkou 7. ročníka Základnej školy s Materskou školou v N.. V súvislosti s návštevou školy hradí matka ročný príspevok ZRPŠ vo výške 10,- Eur, príspevok do triedneho fondu vo výške 5,- Eur ročne, stravné vo výške 1,09 Eur za jeden obed. Podľa potvrdenia ZŠ zo dňa 13.12.2017 má mQ.X.v tomto školskom roku absolvovať jednodňový poznávací výlet do Viedne za 35,- Eur, lyžiarsky výcvik za 55,- Eur a výučbovo-poznávací pobyt vo Veľkej Británii za 450,- Eur. Maloletá navštevuje volejbal v Mestskom športovom klube v N. nad M., za ktorý matka mesačne uhrádza 9,- Eur, ako aj výdaje spojené s vozením na zápasy cca vo výške 24,- Eur mesačne. V súčasnej dobe matka s mal. A. žije v spoločnej domácnosti s manželom matky v rodinnom dome, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Matka mal. dieťaťa je v súčasnej dobe na rodičovskej dovolenke. Pribudli jej ďalšie dve vyž. povinnosti k mal. X. S., nar. XX.XX.XXXX a k mal. P. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorí pochádzajú z manželstva. Otec mal. dieťaťa v súčasnosti pracuje naďalej v A.spoločnosti ako prevádzkový montér s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 643,42 Eur zo zamestnania a na základe dohody o vykonaní pracovnej činnosti so spoločnosťou L. M. N., s.r.o. dosahuje príjem v priemere 100,- Eur mesačne. Otec mal. dieťaťa žije v spoločnej domácnosti s priateľkou v byte v jeho výlučnom vlastníctve. Náklady za byt hradí otec vo výške 154,47 Eur, mesačne hradí poisťku za byt vo výške 28,- Eur, poisťku za motorové vozidlo vo výške 97,01 Eur ročne, poisťku za výkon zamestnania vo výške 19,92 Eur polročne a prispieva sumou cca 50,- Eur mesačne na náklady spojené s umiestnením svojej matky v domove sociálnych služieb. Otec mal. dieťaťa ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá.

1.3. Po citácii § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine súd prvej inštancie konštatoval naplnenie zákonných predpokladov pre zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej Nikole. Maloletá mala pri poslednej úprave výživného 7 rokov a navštevovala 1. ročník základnej školy, v súčasnosti má 14 rokov a navštevuje 7. ročník základnej školy, takže je nepochybne niekoľkonásobný vzrast jej životných nákladov na výživu aj na zabezpečenie ostatných nevyhnutných potrieb ako je strava, ošatenie, obutie, školské pomôcky, zdravotnú starostlivosť, školské a mimoškolské aktivity. Zmena pomerov na strane matky maloletej súvisí s uzavretím manželstva, takže v súčasnosti tvorí spoločnú domácnosť so svojím manželom a pribudli jej z manželského zväzku dve vyživovacie povinnosti. Jej manžel má vyživovaciu povinnosť voči jeho dcére z predchádzajúceho vzťahu, ktorá je zverená do striedavej osobnej starostlivosti. V súčasnosti je jediným príjmom matky maloletej A. len rodičovský príspevok. Tieto skutočnosti okresný súd zohľadnil pri úprave vyživovacej povinnosti otca len podporne vzhľadom k tomu, že k zníženiu príjmu matky došlo z dôvodu rodičovskej dovolenky s dieťaťom pochádzajúcim z manželstva. Matka maloletej je preto svojou výživou plne odkázaná na svojho manžela a zníženie jej príjmu z titulu čerpania rodičovskej dovolenky nemožno zohľadňovať pri určení vyživovacej povinnosti k maloletej A.. Od poslednej úpravy výživného sa zmenili pomery aj na strane otca maloletej, ktorý v súčasnosti dosahuje príjem z pracovného pomeru v X. X.X. spoločnosti vyšší o cca 100,- Eur a súčasne príjem z dohody o vykonaní pracovnej činnosti vo výške cca 90,- až 100,- Eur mesačne. Pri poslednej úprave vyživovacej povinnosti žil otec v spoločnej domácnosti so svojou matkou, v súčasnosti žije v byte v jeho výlučnom vlastníctve s priateľkou, ktorá sa podľa jeho udania nijakým spôsobom nepodieľa na úhrade nákladov spojených s bývaním, hoci je zamestnaná a dosahuje príjem. Aj po úhrade bežných výdavkov otca maloletej spojených s bývaním, stravou, ošatením, poistením, hradením poplatkov spojených s umiestnením jeho matky do domova sociálnych služieb je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť na výživu maloletej A. výživným zvýšeným z 90,- Eur na 130,- Eur mesačne. Okresný súd prihliadal na to, že otec maloletej sa na jej výžive nepodieľa iným spôsobom, neprispieva jej nad rámec vyživovacej povinnosti ani príležitostne. Otec napriek tomu, že žije v spoločnej domácnosti so svojou zárobkovo činnou priateľkou, od nej nežiada žiadne náklady na bývanie, či domácnosť a hradí ich v celosti sám tak, ako sám hradí náklady spojené s ubytovaním jeho matky v domove sociálnych služieb napriek tomu, že má ďalšieho súrodenca. Z uvedeného okresný súd vyvodil, že otec má dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného vyššou čiastkou, zohľadniac prioritu vyživovacej povinnosti otca k maloletej. Okresný súd uviedol, že výška vyživovacej povinnosti nezávisí

od pravidelnosti, či frekvencie stretávania sa otca s maloletým dieťaťom, ale odvíja sa od majetkových pomerov a finančných možností povinného rodiča.

1.4. Súd prvej inštancie vyčíslil zameškané výživné za obdobie od podania návrhu (07.02.2018) do 30.04.2018 čiastkou 90,- Eur (za február 10,01 Eur, za marec 40,- Eur, za apríl 40,- Eur). Vo výroku rozsudku povolil otcovi maloletej splatiť zameškané výživné v splátkach vo výške 15,- Eur mesačne splatných popri bežnom výživnom s tým, že omeškanie so splácaním dlhu má za následok splatnosť celého plnenia. Okresný súd mal za to, že je v možnostiach aj schopnostiach otca splácať mesačne popri bežnom výživnom vo výške 130,- Eur zameškané výživné splátkou vo výške 15,- Eur.

1.5. Návrh matky, ktorým žiadala zvýšenie výživného na sumu 200,- Eur okresný súd v prevyšujúcej časti zamietol.

1.6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj "C.m.p.") tak, že žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže nevzhladol ani na jednej strane okolnosti hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal výnimočne niektorému účastníkovi konania náhradu trov konania priznať.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletej namietajúc, že výška výživného 130,- Eur mesačne od 07.02.2018 je neprimeraná jeho možnostiam, finančným a majetkovým pomerom, ako aj potrebám jeho maloletej dcéry navštevujúcej základnú školu. Namietol správnosť a úplnosť zistenia skutkového stavu veci súdom prvej inštancie, lebo nevykonal dokazovanie týkajúce sa majetku matky, ktorá podľa katastra nehnuteľností vlastní viaceré nehnuteľnosti, takže sa väčšou mierou môže podieľať na výžive maloletej dcéry. Poukázal na ochotu dohodnúť sa na výživnom 100,- Eur mesačne, pretože výživné požadované matkou považuje vo vzťahu k jeho osobe za likvidačné. K zvýšeniu jeho príjmu oproti predošlému obdobiu došlo o 100,- Eur, okresný súd však výživné zvýšil o skoro 40 %. Vedľajšiu pracovnú činnosť pritom vykonáva nepravidelne. Bránením v styku s dcérou mu je znemožňované postarať sa o maloletú a podieľať sa na jej výchove. Jeho priateľka s ním v spoločnej domácnosti nežije pravidelne, preto sa nemôže podieľať na nákladoch jej chodu. Sumu 130,- Eur považuje za neprimeranú aj z hľadiska budúceho vzrastu nákladov jeho dcéry pri návšteve strednej školy, kedy nebude schopný platiť vyššie výživné, ktoré by bolo zvyšované z už ustálenej sumy 130,- Eur. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na doplnenie dokazovania v naznačenom smere a vydanie nového rozhodnutia.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na štvorročnú dobu, ktorá uplynula od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti. Maloletá vyrástla, navštevuje druhý stupeň základnej školy a došlo aj k iným zmenám pomerov tak, ako došlo k zmene pomerov na strane otca, keď sa mu zvýšil príjem, z ktorého je schopný splácať výživné stanovené súdom. Vedľajší príjem má otec dlhodobo, mal ho v období, keď žil s matkou v spoločnej domácnosti. K námietke otca, že matka vlastní iný majetok, ktorým by sa mohla podieľať na vyššej vyživovacej povinnosti uviedla, že nevlastní iný majetok ako ten, ktorý uviedla. Maloletej dcére poskytuje minimálne také výživné, aké bolo určené otcovi a okrem toho jej poskytuje aj osobnú starostlivosť. Z príjmov a výdavkov deklarovaných v súdnom konaní je otec schopný plniť si riadne vyživovaciu povinnosť sumou 130,- Eur mesačne. Navrhla potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie.

4. Odvolateľ v odvolacom konaní repliku nepodal.

5. Odvolací súd po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1, § 359 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej aj „C.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok (§ 65, § 66 C.m.p.) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.). Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C.s.p.) aj so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávanej veci a svoje rozhodnutie, logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami otca maloletých detí v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

6. Kritériá pre určenie výšky výživného upravuje najmä ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Na strane oprávneného súd skúma jeho skutočne odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú

mieru vyživovacej povinnosti (rovnaká životná úroveň). Nejde len o stravovanie, ale aj o bytové, zdravotné, kultúrne potreby, potreby na ošatenie, obutie, ktoré závisia najmä od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a pod. u výživou oprávnenej osoby. Patria sem nielen pravidelné mesačné, ale aj náhodné výdavky. Ďalej je na strane oprávneného potrebné skúmať, či ide o osobu odkázanú na výživu, existenciu a počet iných osôb povinných výživou. Na strane výživou povinných sa prihliada aj na spôsob už poskytovaných plnení (starostlivosť o oprávneného, vecné plnenie), faktické príjmy dosahované v čase súdneho konania, aj jeho potencionálne príjmy - či je objektívne možné, aby s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práve dosiahol iný zárobok, na jeho majetkové pomery, na existenciu, výšku a druh iných vyživovacích povinností.

7. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie náležitým spôsobom prihliadal na všetky tieto kritériá nielen u výživou oprávnenej maloletej A., ale aj u obidvoch výživou povinných rodičov. Zvýšenie výživného o 40,- Eur mesačne po uplynutí šiestich rokov od posledného rozhodnutia o výživnom náležitým a primeraným spôsobom zohľadňuje zmenu osobných pomerov spojených s rastom a vyšším vekom najmä maloletej A. (ktorá už nie je žiačkou 1. ročníka, teda prvého stupňa ZŠ, ale žiačkou 7. ročníka, teda druhého stupňa ZŠ), ale aj zmenu osobných pomerov u jej rodičov. K odvolaciemu argumentu otca o mesačnom vzraste jeho príjmu o 100,- Eur je potrebné uviesť, že z tohto zvýšenia pripadne pre jeho dcéru, ktorá je oprávnená podieľať sa na jeho životnej úrovni, suma nižšia ako jedna polovica. Z potvrdenia o príjme vystaveného subjektom L. M. XX.XX.XXXX. s. r. o., W. zo dňa 01.03.2018 vyplýva, že jeho príjem z vedľajšej pracovnej činnosti nie je len príležitostný; v období február 2017 - január 2018 mu odmena za výkon tejto práce bola vyplatená každý mesiac. Nemožnosť prispievania na výživu dcéry naturálnou formou pre to, že mu má byť v stretnutiach s dcérou bránené, otec mohol a mal riešiť využitím iných zákonných prostriedkov už skôr a stále má možnosť tak urobiť. Odvolacie tvrdenie o tom, že jeho priateľka s ním v spoločnej domácnosti nežije pravidelne, je v rozpore s jeho výpoveďou z pojednávania zo dňa 19.04.2018. K argumentu otca o nemožnosti platiť vyššie výživné po tom, čo jeho dcéra začne navštevovať strednú školu, po zvýšení teraz aktuálneho výživného na 130,- Eur, odvolací súd uvádza, že pre rozhodovanie o akomkoľvek predmete konania, vrátane výživného, je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. Odvolacie tvrdenie o tom, že matka sa môže podieľať na plnení vyživovacej povinnosti väčšou mierou na výžive maloletej v dôsledku vlastníctva viacerých nehnuteľností otec bližšie nešpecifikoval (napr. bližším označením týchto nehnuteľností, pričom na vyjadrenie matky popierajúce túto informáciu nereagoval.

8. Otec maloletej v odvolaní uviedol, že smeruje voči výške výživného určenej sumou 130,- Eur mesačne od 07.02.2018. odvolací súd preskúmal celý rozsudok okresného súdu, pretože výrok o vyčíslení a splácaní dlhu na výživnom (druhý výrok), výrok o zamietnutí zvyšnej časti návrhu matky (tretí výrok), výrok o zmene predošlého rozhodnutia (štvrtý výrok) sú závislé od výroku o zvýšení výživného. Odvolací súd nezistil ich vecnú nesprávnosť, preto rozsudok súdu prvej inštancie aj v týchto výrokoch potvrdil.

8. Súd prvej inštancie aj pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval správne ustanovenie zákona (§ 52 C.m.p.), preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny (§ 387 C.s.p.) aj v závislom piatom výroku.

9. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. a § 52 C.m.p. (návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania podľa § 57 C.m.p. podaný nebol).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- eur (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).